

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษในหมวดคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำกริยา คำสรรพนามและคำแสดงการถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งได้ เป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลขั้นพื้นฐาน
2. ผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
3. ผลการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น
4. ผลการปรับหลักสูตรท้องถิ่น
5. ผลการนำหลักสูตรท้องถิ่นไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการนำหลักสูตร ไปทดลองใช้

1. ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้หลักสูตร
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลที่ได้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัยได้ศึกษาทางด้านสภาพทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานใน
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ตารางที่ 9 สาระสำคัญเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น

รายการ	สาระสำคัญ
1. ด้านสังคม	จังหวัดขอนแก่นเป็นเมืองใหญ่ซึ่งอยู่ใจกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นศูนย์กลางของความเจริญในด้านต่างๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศแถบอินโดจีน จังหวัดขอนแก่นประกอบด้วยอำเภอทั้งหมด 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่างๆ 9 จังหวัด
2. ด้านการศึกษา	ในจังหวัดขอนแก่น ได้มีการศึกษาดังแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมถึงการศึกษาพิเศษและสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2539 พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่าเป้าหมายโดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) และระดับความรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ยังพัฒนาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้
3. ด้านเศรษฐกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการฟื้นฟูบูรณะกลุ่มอินโดจีน 2. ขอนแก่นมีความสัมพันธ์อันดีกับเมืองหนานหนิง ประเทศจีนและแขวงจำปาศักดิ์และสว๊นเขต ประเทศลาว ซึ่งเป็นก้าวสำคัญที่จะเอื้อประโยชน์ทางการค้าและการลงทุน 3. มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้เดินทางเข้ามาปฏิบัติการกิจการหลากหลายอาชีพ ทั้งที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ

ตารางที่ 9 ตารางสำคัญเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น (ต่อ)

รายการ	สาระสำคัญ
4. ด้านความเป็นอยู่ ทั่วไป	<p data-bbox="462 378 1222 534">1. การแต่งกาย มีการทอผ้าไหม, ผ้าฝ้าย, ผ้าไหมมัดหมี่ ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้หญิงมักนุ่งผ้าซิ่นหรือผ้าถุง ส่วนผู้ชายนิยมใช้ผ้าขาวม้าและโสร่ง</p> <p data-bbox="462 549 1236 768">2. อาหาร อาหารพื้นบ้านมักมีรสจัด และนิยมปรุงด้วยน้ำปลาร้า ชาวอีสานมักนิยมรับประทานอาหารที่ทำจากสัตว์ต่างๆ เช่น วัว, กบ, เขียด, แมลงต่างๆ , แด้ เป็นต้น โดยการนำมาหมก, อ่อม, ลาบ, ปั่นหรือปิ้ง</p> <p data-bbox="462 783 1236 938">3. อาชีพที่สำคัญคืออาชีพด้านเกษตรกรรม ส่วนอาชีพเสริมที่พบในท้องถิ่น เช่น การสาน (ไซ, กระด้ง, กระติบฯ) การจักทอ (ผ้า, เสื่อ, อวนฯ) การรับจ้างทั่วไป (เกี่ยวข้าว, ถีบสามล้อฯ) เป็นต้น</p> <p data-bbox="462 953 1250 1108">4. เครื่องดนตรีพื้นบ้าน ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ เป็นเครื่องดีด ได้แก่ พิณ เครื่องดี ได้แก่ โปงลาง และเครื่องเป่า ได้แก่ แคน, โหวด</p> <p data-bbox="462 1123 986 1172">5. สถานที่ที่น่าสนใจ ในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่</p> <p data-bbox="491 1187 1222 1285">5.1 สถานที่ที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ เช่น พระธาตุขามแก่น, ภูเมื่อน้อย</p> <p data-bbox="462 1300 1236 1406">5.2 สถานที่ที่น่าสนใจทางธรรมชาติ เช่น บึงแก่นนคร, อุทยานแห่งชาติภูเวียง, เขื่อนอุบลรัตน์, อุทยานแห่งชาติภูเก้า,ภูพานคำ เป็นต้น</p> <p data-bbox="462 1421 1236 1519">5.3 สถานที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยว เช่น ชมกรรมวิธีการผลิตผ้าไหมและการทำผ้าไหมมัดหมี่ที่อำเภอชนบท เป็นต้น</p> <p data-bbox="462 1534 676 1583">6. เทศกาลที่สำคัญ</p> <p data-bbox="491 1598 962 1647">6.1 งานเทศกาลไหมและประเพณีผูกเสี่ยว</p> <p data-bbox="491 1661 872 1710">6.2 งานเทศกาลดอกกุหลาบเสียงแคน</p>

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นพื้นฐานได้จากการสำรวจคำภาษาถิ่นขอนแก่นจากนักวิชาการท้องถิ่นและการสำรวจคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสพบเห็นและใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน โดยสำรวจจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 108 คน ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 10 ข้อมูลจากแบบสำรวจคำภาษาถิ่นขอนแก่นที่นักเรียนได้พบเห็นและมีโอกาสใช้บ่อย

คำศัพท์	จำนวนคำ	ร้อยละ (N=108)
1. คำนาม		
1.1 เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ	20	16.95
1.2 สัตว์	7	5.93
1.3 ผักและผลไม้	7	5.93
1.4 อาชีพ	4	3.39
1.5 อาหาร	11	9.32
1.6 เครื่องนุ่งห่ม	6	5.08
1.7 สถานที่	9	7.63
1.8 เทศกาล	2	1.69
1.9 เครื่องดนตรี	6	5.08
1.10 อื่นๆ	2	1.69
รวม	74	72.71
2. คำคุณศัพท์		
3. คำกริยาวิเศษณ์	4	3.39
4. คำกริยา	19	16.10
5. คำสรรพนาม	5	4.24
6. คำแสดงการถาม	5	4.24
รวม	118	

จากตารางที่ 10 แสดงผลการสำรวจคำท้องถิ่นขอนแก่นซึ่งได้คำศัพท์ในหมวดคำนาม 74 คำ, คำคุณศัพท์ 11 คำ, คำกริยวิเศษณ์ 4 คำ, คำกริยา 19 คำ, คำสรรพนาม 5 คำ, และ คำแสดงการถาม 5 ประโยค รวมทั้งสิ้น 118 คำ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

ขั้นที่ 2 ผลการร่างหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ได้พัฒนาเนื้อหาโดยประมวลสรุปจาก ข้อมูลพื้นฐานและแบบสำรวจคำศัพท์ท้องถิ่น ซึ่งปรับเป็นภาษาอังกฤษแล้ว และการศึกษาจาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยนำมาสร้างเนื้อหา โดยยึดหลักการและจุดมุ่งหมาย จุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการ วัตถุประสงค์ ประเมินผล ตามแนวของหลักสูตรแม่บทที่วางแนวการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจาก ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีประเด็นสำคัญในหลักสูตร ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงประเด็นสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
หลักการและจุดมุ่งหมาย	มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ โดยสามารถใช้ภาษาในการสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้
จุดประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน 2) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษา 3) เพื่อให้สามารถพูด ฟัง และสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ อ่าน ออกเสียง อ่านจับใจความและใช้คำศัพท์เกี่ยวกับท้องถิ่นได้ 4) เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ การเขียนข้อความและคำพูดต่างๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และอักษรเขียน สะกดคำถูกต้อง และใช้เครื่องหมายถูกต้อง 5) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยสื่อประเภทต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ พจนานุกรม และสื่ออื่นๆ

ตารางที่ 11 แสดงประเด็นสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการหลักสูตร.

ประเด็นสำคัญของหลักสูตร

6) เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ วัฒนธรรมท้องถิ่นในบริบทภาษาที่สื่อสาร

7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการอ่าน

เนื้อหา

บทที่ 9 เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ มีคำศัพท์ 19 คำ ได้แก่ (n.) rice field, pond, toad, tadpole, katip, basket, hook, fish basket, bamboo bed, sickle, bamboo tray, pail, fish trap, seine (pro n.) I, you, they, he, she

บทที่ 10 รายการอาหารพื้นบ้าน สัตว์และพืช มีคำศัพท์ 16 คำ ได้แก่ (n.) lizard, chameleon, jujube, sugar apple, Isan sausage, laap, papaya salad, sticky rice (adj.) wide, hot, spicy (adv.) often, sometime (v.) steam, grill, fry

บทที่ 11 สัญลักษณ์ของขอนแก่น ประวัตินครธาตุนามแก่น มีคำศัพท์ 24 คำ 2 ประโยค ได้แก่ (n.) northeastern spicy dip, pepper sauce, Thai rice- flour noodles, Phra That Kham Kaen, golden shower, dinosaur, kaen, pagoda, Buddha image, tamarind, jerrycan, hill, well, pushcart (adj.) next to, a long time (adv.) sure, wonderfully, really (v.) pay respect, drag, pour, dip, hurry ประโยค : Where did you go? Where are you going?

บทที่ 12 งานเทศกาลไหมและประเพณีผูกเสี่ยว มีคำศัพท์ 5 คำ 3 ประโยค ได้แก่ (n.) Silk festival and Phuk Siao, Mao lum, fish net, fishing net (adj.) famous ประโยค: Where did you go? Are you fine? What are you doing?

ตารางที่ 11 แสดงประเด็นสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
เนื้อหา	<p>บทที่ 13 สถานที่ที่น่าสนใจในจังหวัดขอนแก่น มีคำศัพท์ 15 คำ ได้แก่ (n.) Bung Kaen Nakhon, Ubonratana dam, Phuwiang nation park, thread, mulberry, bamboo shoot soup, roasted rice cake, silkworm, lake (adj.) cheap, delicious (v.) spin, grill, roast, discovered</p> <p>บทที่ 14 อาชีพในท้องถิ่น มีคำศัพท์ 16 คำ ได้แก่ (n.) wicker worker, weaver, builder, tricycle rider, cotton clothing, sarong, pha kao ma, pha sin, pha mud mee, pha khit, cocoon, pupa (v.) lay, feed, pull out, dye</p> <p>บทที่ 15 งานเทศกาลดอกกุหลาบเสียงแคน, วิธีประกอบอาหารพื้นบ้านอย่างง่าย มีคำศัพท์ 18 คำ 1 ประโยค ได้แก่ (n.) Dok Khoon Siang Kaen festival, contest, vode, phong lang, hai, phin, walking stilts, garlic chili, fermented fish sauce, tamarind paste, boiling pot, Huad (adj.) musical, too much (v.) pound, soak, sprinkle ประโยค: How are you?</p>
แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 2) จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่มีความหมาย และหลากหลาย ฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง 3) จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน และการสะกดคำ (รายละเอียดดูได้จากคู่มือครูในภาคผนวก ข)
สื่อประกอบการเรียนการสอน	<p>เน้นสื่อของจริงที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันและสิ่งรอบๆ ตัว ในท้องถิ่นเป็นหลักรวมถึงเรื่องราวต่างๆ ในท้องถิ่น ได้แก่ ของจริง, รูปภาพ, บัตรคำ, แถบประโยค, เกม และกระเป๋าหนัง</p>

ตารางที่ 11 แสดงประเด็นสำคัญของหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการหลักสูตร	ประเด็นสำคัญของหลักสูตร
	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารถึงสิ่งที่ตนพบเห็นหรือเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันได้
การวัดผลประเมินผล	1) การวัดผลสัมฤทธิ์โดยใช้ แบบทดสอบทำขบท เพื่อวัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ท้องถิ่นและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น 2) การประเมินหลักสูตร โดยใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ขั้นที่ 3 การประเมินความสมบูรณ์ของหลักสูตร

ผลการตรวจสอบหลักสูตรจากแบบประเมินความสมบูรณ์ของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน สรุปข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร ได้ดังนี้

ตารางที่ 12 สรุปข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

เอกสาร	เหมาะสม แล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
1. เอกสารหลักสูตร			
1.1 เนื้อหาสาระ	4	1	ควรตรวจสอบการใช้ตัวอักษรนำหน้าชื่อ สิ่งต่างๆ ที่เป็นชื่อเฉพาะเช่น อาหาร , เสื้อผ้า ว่าควรใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่หรือไม่ ควรปรับการเขียนชื่อตัวละครให้เป็นชื่อทางอีสานมากยิ่งขึ้น และควรตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ท้องถิ่นในหมวดคำานามเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ
1.2 แนวการจัดการเรียน การสอน	3	2	ควรปรับการเขียนคำอธิบายเกม เช่น เกมทายใจ เขียนให้ชัดเจนมากกว่านี้และควรเพิ่มกิจกรรม

ตารางที่ 12 สรุปข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร (ต่อ)

เอกสาร	เหมาะสม ดีแล้ว	ควร ปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ควรปรับปรุง
			เสริมให้จำคำศัพท์และเพิ่มเกมให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น
1.3 สื่อประกอบการเรียนการสอน	5	-	เหมาะสมดีแล้วทุกแผนการสอน
1.4 การวัดผลประเมินผล	5	-	เหมาะสมดีแล้วทุกแผนการสอน
2. เอกสารประกอบหลักสูตร			
2.1 คู่มือครู	4	1	ควรเขียนคำชี้แจงและคำอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้ครูอ่านแล้วเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง
2.2 แผนการสอนและแบบทดสอบประจำบท	4	1	ควรปรับการเขียนความคิดรวบยอด และวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาให้ชัดเจนและไม่ย่นย่อจนเกินไป และควรปรับการเขียนคำสั่งและความถูกต้องของคำตอบของแบบทดสอบบทที่ 10 ให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น
2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน	4	1	ควรเพิ่มข้อคำถามว่านักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรที่ลงดินไปใช้ได้จริงในชีวิตมากน้อยเพียงใด
2.4 รายการคำศัพท์	5	-	เหมาะสมดีแล้วทุกหมวด

ขั้นที่ 4 การปรับหลักสูตร

ปรับปรุงเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินหลักสูตรของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับหลักสูตร ทำให้ได้หลักสูตรที่มีความสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การนำไปใช้

5.1 เตรียมการทดลอง โดยการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนบ้านค้อ(สวัสดิราษฎร์วิทยา) จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนมีจำนวนทั้งสิ้น 24 คน เป็นชาย 12 คน หญิง 12 คน ในการเลือกโรงเรียน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผู้บริหารและคณะครูสนับสนุนการวิจัย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และมีการจัดห้องเรียนโดยมีการคละนักเรียนที่เรียนเก่ง อ่อนและปานกลางในห้องเดียวกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงที่จะทำการทดลองต่อไป

5.2 ทดลองใช้หลักสูตร โดยการทดสอบหาค่าความยาก, ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบทดสอบประจำบทเรียนทั้ง 7 บท จำนวน 70 ข้อ ผลที่ได้คือได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 ซึ่งเป็นค่าที่มีความเหมาะสมในการนำแบบทดสอบมาใช้ได้ ส่วนค่าความเที่ยงของแบบทดสอบประจำบทเรียนตามสูตร K-R 20 มีค่าเท่ากับ .68 (มีรายละเอียดในภาคผนวก ง) และทำการจับสลากสุ่มเลือกเนื้อหาเพื่อใช้สอน จำนวน 1 บทเรียน ได้บทที่ 12 เนื้อหาเกี่ยวกับงานเทศกาลไหมและประเพณีผูกเสี่ยว ซึ่งมีแผนการสอน 3 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์ ผลที่ได้จากการทดลองสอนคือ แผนการสอนทุกแผนสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม แต่ในแผนการสอนที่ 2 ควรเพิ่มกิจกรรมเพื่อให้มีความเหมาะสมกับเวลายิ่งขึ้นและแผนการสอนที่ 1 และ 3 ปรับแบบฝึกหัดให้เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหามากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 6 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

โดยปรับปรุงหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร จากข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้หลักสูตรห้องเรียน ได้นำมาปรับปรุงเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

หลังจากปรับปรุงหลักสูตรแล้ว จึงได้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ฉบับสมบูรณ์ อันประกอบด้วยเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร อันได้แก่ คู่มือครู บทที่ 9-15 แผนการสอน 25 แผน แบบฝึกหัดท้ายแผน และแบบทดสอบประจำบทเรียน 7 บท 70 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแล้ว (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงการประเมินแผนการสอนบทที่ 12 ที่นำไปใช้เพื่อตรวจสอบก่อนการทดลองใช้

แผนการสอนที่	รายการประเมิน							
	เนื้อหา		กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อการเรียนการสอน		แบบฝึกหัด	
	เหมาะแก่เวลา	ยากเกินไป / ง่ายเกินไป	เหมาะแก่เวลา / สอดคล้องกับเนื้อหา	สอดคล้อง / สอดคล้อง	เหมาะสม / ไม่เหมาะสม	ทันสมัย / ไม่ทันสมัย	สอดคล้อง / ไม่สอดคล้อง	ครอบคลุม / ไม่ครอบคลุม
1	/	-	/	/	/	/	-	/
2	-	-	/	/	/	-	/	/
3	/	/	/	/	/	/	/	-
รวม	2	1	3	3	3	3	2	2

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

2.1 การทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนบ้านเป็ด (ท่าบึงประชาสงเคราะห์) เป็นการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ในการเลือกโรงเรียนคือ เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาและเห็นความสำคัญของการวิจัย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง มีการจัดชั้นเรียนคละกันทั้งผู้ที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ผู้วิจัยได้ทำการจับสลากเพื่อเลือกนักเรียนจำนวน 1 ห้อง ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6x. จำนวน 26 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 11 คน จากนั้นได้สุ่มเลือกเนื้อหาจากบทเรียนจำนวน 3 บท โดยการจับสลาก ได้บทเรียนที่ 10 (แผนการสอนที่ 1 - 3) บทที่ 12 (แผนการสอนที่ 4 - 6) และบทที่ 13 (แผนการสอนที่ 7-10) รวมทั้งสิ้น 10 แผน แผนการสอนละ 1 ชั่วโมง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงการประเมินแผนการสอนที่นำไปทดลองใช้

แผนการสอนที่	เนื้อหา		กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อการเรียนการสอน					แบบฝึกหัด	
	เหมาะ เวลา	ง่าย เกินไป	เหมาะ กับเวลา	สอดคล้อง วัตถุประสงค์	สอดคล้อง กับเนื้อหา	นรมเป็น ศูนย์กลาง	เหมาะ กับเนื้อหา	หาง่ายใน ห้องเรียน	ขนาด เหมาะสม	สอดคล้องจุด ประสงค์	ครอบคลุม เนื้อหา
1	/	-	/	/	/	/	/	/	/	-	/
2	-	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3	/	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4	/	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
5	/	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
6	/	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7	/	-	/	/	/	/	/	/	/	-	/
8	-	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9	/	-	/	/	/	/	/	/	/	/	/
10	/	-	/	/	/	/	/	/	/	-	-
รวม	8	2	9	10	10	10	10	10	10	7	9

ตารางที่ 15 แสดงความต่างของคะแนนจากแบบทดสอบประจำบทเรียนแต่ละบทเทียบกับเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการที่ ร้อยละ 60

นักเรียน คนที่	คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 10(แผน 1 - 3)		คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 12(แผน 4 - 6)		คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 13 (แผน 7 - 10)	
	คะแนนจริง เทียบกับ ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์	คะแนนจริง เทียบกับ ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์	คะแนนจริง เทียบกับ ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์
1	100	40	80	20	90	30
2	100	40	100	40	90	30
3	100	40	80	20	90	30
4	100	40	100	40	80	20
5	90	30	90	30	90	30
6	80	20	80	20	90	30
7	90	30	100	40	90	30
8	100	40	80	20	90	30
9	100	40	100	40	90	30
10	100	40	80	20	90	30
11	100	40	70	10	90	30
12	90	30	90	30	60	-
13	80	20	60	-	90	30
14	100	40	90	30	100	40
15	90	30	60	-	70	10
16	100	40	100	40	60	-
17	100	40	80	20	70	10
18	100	40	90	30	60	-
19	100	40	90	30	70	10
20	100	40	60	-	90	30

ตารางที่ 15 แสดงความต่างของคะแนนจากแบบทดสอบประจำบทเรียนแต่ละบทเทียบกับเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการที่ ร้อยละ 60 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 10(แผน 1 - 3)		คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 12(แผน 4 - 6)		คะแนนจากแบบทดสอบหลัง เรียนบทที่ 13 (แผน 7 - 10)	
	คะแนนจริง เทียบเป็น ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์	คะแนนจริง เทียบเป็น ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์	คะแนนจริง เทียบเป็น ร้อยละ	คะแนน ร้อยละเพิ่ม จากเกณฑ์
21	100	40	100	40	90	30
22	60	-	70	10	70	10
23	100	40	90	30	70	10
24	100	40	80	20	70	10
25	100	40	90	30	70	10
26	100	40	100	40	90	30
รวม	2480	920	2210	620	2110	540
เฉลี่ย	95.38	88.46	85	59.62	81.15	51.92

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนทุกบทเพิ่มขึ้นจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 10 (แผนการสอนที่ 1-3) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหาร พืช และสัตว์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ร้อยละ 95.38 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มจากเกณฑ์ร้อยละ 88.46 ส่วนบทที่ 13 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าสนใจในจังหวัดขอนแก่น นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุดคือ ร้อยละ 81.15 แต่คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากเกณฑ์ร้อยละ 51.92

2.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและความคิดเห็นของนักเรียน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (N=26)	ค่า S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ความพอใจ			
1.1 นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น	2.81	.49	มาก
1.2 เนื้อหาในหลักสูตรท้องถิ่นที่เรียนไปมีความเหมาะสม	2.62	.50	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรท้องถิ่น มีความน่าสนใจ	2.88	.33	มาก
1.4 สื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ	2.85	.46	มาก
2. ประโยชน์			
2.1 นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	2.54	.51	มาก
2.2 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวันได้	2.58	.22	มาก
3. ความชากง่าย			
นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนไป	2.54	.51	มาก
รวม	2.69		มาก

จากตารางที่ 16 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนในด้านความพอใจ , ด้านประโยชน์ และด้านความชากง่ายของหลักสูตรท้องถิ่นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยแยกรายละเอียดได้ดังนี้ ด้านความพอใจ นักเรียนมีความพอใจกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เฉลี่ย 2.88 นักเรียนพอใจในความเหมาะสมของเนื้อหาน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.62 ด้านประโยชน์ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.58 และนักเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับท้องถิ่นเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด เฉลี่ย 2.54 ส่วนด้านความชากง่าย นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนไป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.54